
ПРАВЕДНИКИ

Растренін Микола Геннадійович (1925-2004)
Растреніна Ольга Іванівна (1905-1972)
Козловський Артур Федорович (1929)
Козловська Євгенія Іванівна (1908-1980)
Козловський Федір Іванович (1900-1945)

ВРЯТОВАНА

Голубенко (Локштанова) Зоя Григорівна (1928)

О.І. Растреніна

З.Г. Голубенко

М.Г. Растренін

Родина Растреніних мешкала в одній квартирі з сім'єю Локштанових. Григорія Мойсейовича Локштанова 1937 року було репресовано, а його дружина, Марія Іванівна, залишилася з донькою Зоєю.

29 вересня Марія Іванівна не підкорилася наказу німців, а сховалася з донькою у подружки. Через місяць вони повернулися додому, і родина Растреніних ховала їх в підвалі сусіднього будинку. У двері цього приміщення Микола Растренін вставив замок, біля дверей навалили непотріб. Зі старих матраців зробили ліжко, занесли теплі речі. Щоночі Растреніни та їх сусіди Козловські носили сюди їжу. Локштанови перебували тут до самого визволення Києва.

Після війни Марія Іванівна була робітницею одного з заводів Києва. Зоя, закінчивши технікум, працювала на топографічній фабриці. Вийшла заміж, стала Голубенко, виховала двох синів.

Микола пішов на фронт, повернувся з двома орденами Слави. Став робітником заводу «Промбуддеталь».

Ольга Іванівна Растреніна працювала прасувальницею в банно-пральному комбінаті. Артур Федорович Козловський, інженер вугільної промисловості, влаштувався в Кривому Розі.

Родинам Растреніних і Козловських 1998 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру», а 1999 року – «Праведник народів Світу».